

สำราญชุมชนลักษณะใน 5 ชั้นเรื่อง : ช่างเกอเมือง, หมอก, สันป่ากลอง

จอมทอง, ชลบุรี

โดย

นางกฤณณา เจริญวงศ์

นางสาวเพชรรา พระชนม์ชนก

ได้รับอนุญาตหนุนโดยทางการวิจัยจากศูนย์วิจัยและพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยพายัพ อันกันที่ 25

(พ.ศ. 2529 - 2530)

กิติกรรมประกาย

คณะบูร্জัจขขอขอบพระคุณหน่วยงานและบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือให้งานวิจัยนี้สำเร็จ
ดุลดังกล่าวได้ กล่าวคือ ผู้บูร์จัจและพันนาฐมน มหาวิทยาลัยพายัพ ที่กรุณาให้ทุนวิจัยแก่บูร์จัจ
ในการศึกษาวิจัย สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยพายัพ ตลอดจนบรรพารักษ์และเจ้าหน้าที่ทุกคน
ที่ให้บริการศึกษาวิจัย เช่นอย่างตัว สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
และเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะอาจารย์พราเพ็ญ เครื่องไนย นักวิจัยประจำสถาบันฯ ที่ให้ความ
สำคัญแก่บูร์จัจตลอดเวลา สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยเฉพาะฝ่ายเอกสารงาน
หน่วยงานพันนาฐมน มรรช. สำนักงานปลัด สำนักงานวิจัยและนักวิจัย สำนักงานวิจัยและนักวิจัย
ส่วนบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือและสนับสนุนงานวิจัยฉบับนี้ทั้งหมดเริ่มแรก ทั้งบูร์จัจขอขอบพระคุณไว้
และพันได้แก่ ดร. ราษฎร ดุนาท ที่เป็นหัวหน้าและผู้ร่วมสำรวจในการออกสำรวจหมู่บ้านทาง ฯ
คุณนิรนล ปัญญาณุล บูร์จัจวิจัย ที่เป็นกำลังสำคัญในการเก็บข้อมูล อาจารย์ป่วงคำ คุณเขียว
แห่งภาควิชาสังคมมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีส่วนช่วยเหลือในการดำเนินการและน้ำที่ดิน
และเป็นประโยชน์ และงานวิจัยนี้จะสมบูรณ์อ่องมาไม่ได้หากไม่ได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านใน
หมู่บ้านทาง ฯ ที่บูร์จัจทำการสำรวจและเก็บข้อมูล บูร์จัจขอขอบพระคุณอย่างสูง และดูดหายน์
ขอขอบคุณ คุณจำลอง เจริญกิจ ที่ช่วยเหลือเบื้องต้นการพิมพ์และทำให้งานวิจัยฉบับนี้สมบูรณ์เป็น^{รูปแบบที่ดี}

ក្រសួងពីរាជយ

បានកើតឡើ

วัฒนธรรมของคติทางการวิจัยแห่งนี้เพื่อพิจารณาถึงรูปแบบและหมุนวนของชาวลัวะใน
เชียงใหม่ โดยวิธีการใช้กล่าวสารจากเมืองชนบก เพื่อหัดหูก้าวเข้ามายังวิถีความเป็นแม่ สักษะ
ที่นำไปสู่ชาวลัวะในด้านความเป็นมนุษย์ในการดำเนินชีวิต หวานเรื่อง ขบวนธรรมเนียมประเพณี
และวัฒนธรรม ตลอดจนลักษณะของวัฒนธรรมไทยที่ชาวลัวะรับไปปฏิบัติ และสืบที่ยังคงเอกลักษณ์
ของชาวลัวะ เพื่อจะเป็นขออยู่ที่นี่ งานทางมีร่วศีกากษตร์ สังคมอันจะเป็นแนวทางในการพัฒนา
กับมนต์เสน่ห์ของการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์ภูมิปัญญาที่มีอยู่ในโลกแห่ง

การศึกษาครั้งนี้ไม่ได้เป้าหมายว่ารายรื่อพูดบานหรือมุ่งสนับสนุนที่ประยุกต์ในเชิง 5
ล้ำเดือ ดูอย่างจังจะต้องใช้เงิน ต้อง ถ้าเกิดเมือง คำเมืองทางด้าน คำเมืองด้านป่าทอง คำเมืองด้านมหาทอง
และด้านภูเขา

การเก็บรวบรวม ใช้และต่อไปนี้เป็นการอธิบายว่า การจัดทำแผนผังที่มีอยู่ในหน้างาน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้มีบ้านลักษณะในหมู่บ้านแห่ง ๕ มีประวัติความเป็นมาภาระน้ำ ก่อนหน้าสิรากำเนิดของเขื่อนปั่งใหม่ ชาวบ้านส่วนมากใช้อาวุภคุณของตนก็คือ ขุนหลวงวิลังค์คะ ซึ่งเป็นบุตรของเมืองเขื่อนปั่งใหม่

ก่อนที่จะมาอาศัยอยู่ในหมู่บ้านทาง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่นั้น พากลัวะโคลาพอยู่
บนยอดเนื่องจากความแห้งแล้งกันมาก การซ้อมยาด้วงกอกุณชนเจิงมีการเคลื่อนย้ายหาที่ท่ากิน
ฟืนความอุดมสมบูรณ์กว่าเดิม อันมีผลให้ลัวะส่วนหนึ่งเปลี่ยนสภาพจากการอยู่บนยอดมาเป็นการ
อยู่บนพื้นราบ ซึ่งมีค่าพื้นเบื้องอาศัยอยู่ จึงทำให้กอกุณลัวะไก้มีโอกาสใกล้ชิดเกิดการแลกเปลี่ยน
กันซึ่งระหว่างวันและรวมลัวะกับวันธรรมที่นี่เมือง โดยการติดต่อกันในค้านทาง ๆ เช่น การซื้อ
ขายสินค้า การรับจ้างทำงานในไรนาข่องคานที่นี่เมือง ตลอดจนมีการแต่งงานกัน มีผลให้เกิด
การปรับตัวและยอมรับวันธรรมไทยที่นี่เมือง ผลการวิจัยปรากฏว่า ลักษณะเพรชชูภิจ สังคม
การเมือง การปกครองของชาวลัวะไม่เป็นอุปสรรคต่อการปรับตัวให้เข้ากับวันธรรมไทยที่นี่เมือง
แต่ก็ยังมีการยึดมั่นในระบบที่มีแล้ววันธรรมเดิมของตนมากอย่างอาจไว้วิตถุ จึงทำให้คนโดยทั่วไป
สามารถมองเห็นลักษณะเฉพาะของกอกุณชนนี้ได้ในวันนี้

Abstract

The purpose of this study was to make a survey investigation of the Lua community in Chiang Mai. This study examined the historical origins, general characteristics on the lifestyle of the Lua, their beliefs, traditions and customs, Thai cultural patterns adopted into Lua life, as well as what continues to set the Lua off as distinctive from their neighbors. These findings will be of use in examining Lua history and society as well as being a guide in community development. The findings are also a basis for further, in-depth, studies of the Lua.

This study examined Lua villages in five districts of Chiang Mai Province. These were Muang District, Hang Dong District, San Pa Tong District, Chom Thong District, and Hot District.

Data collection made use of questionnaires and interviews. Data obtained from interviewing those knowledgeable about the study villages were analyzed together with documentary evidence. This was presented in the form of an analytical report.

Results of this survey showed that the Lua villages in the five study districts have a long history, reaching back to before the founding of Chiang Mai city. The Lua believe that one of their ancestors, Khun Wilangka, founded Chiang Mai city.

Before coming to live in the lowlands of Chiang Mai Province, the Lua formerly lived in the hills because of arid weather conditions. As their numbers increased, they had to find new areas more fertile on which their growing population could make a living. This was a factor in the hill Lua moving to settle in the valleys, where there were many lowlanders living before them. This opened the new opportunity for the Lua to meet and have cultural exchanges with the earlier valley settlers. These exchanges included trade, being hired to work in the fields of the previous lowlanders, as well as intermarriage. This has led to acceptance of and adoption of various Thai lowlander customs. This study has shown that the economic, social, political, and administrative characteristics of the Lua have not been obstacles to their assimilating Thai customs. The Lua, nonetheless, still adhere to their Lua identity making it possible at present to see their cultural uniqueness.

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทนำ	1 - 4
บทที่ 1 ประวัติความเป็นมาของชาวลัวะ	5 - 16
บทที่ 2 ลัวะอ่าເກອນເມືອງ	17 - 22
บทที่ 3 ลัวะອ້າເກອທາງຄງ	23 - 38
บทที่ 4 ลัวะອ້າເກອພັນປ່າຫອນ	39 - 51
บทที่ 5 ลัวะອ້າເກອຈອມທອງແລະຍອດ	52 - 59
บทสรุปและขอเสนอแนะ	60 - 68
บรรณานุกรม	69 - 71

บทนำ

ลัวะที่อยู่ในประเทศไทยทุกวันนี้เป็นชนเผ่าเดียวที่กับพวงว้า ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ทางบริเวณอุบลราชธานีทางภาคใต้ของประเทศไทย (Raiwa State) ประเพณีมา ลัวะเป็นชนชาติที่มีพื้นเพดเดิมอยู่ในแคว้นอินโดจีน เช่นเดียวกับมอญและเขมร โดยมีหลักแหล่งอยู่ตอนกลางของแคว้นอินโดจีน โดยเฉพาะที่ละว้าบุรีศรีเมืองสุรินทร์ แม้ว่าอย่างนี้ไปทางเหนือโดยปีกด้วยแม่น้ำปิงเป็นแนวการอพยพ พวกแรกได้อพยพไปทั้งถิ่นฐานอยู่ทางบริเวณแม่น้ำทรงและตั้งอยู่ที่นั่นจนถึงปัจจุบันนี้ ส่วนพวกที่ตามมาภายหลังก็พาภันตั้งถิ่นฐานกระชาจารยะทางลุ่มแม่น้ำปิงเรียกว่า พวงว้าเชิด (ฉัน ; 2512 : 3)

ลัวะได้ครอบครองดินแดนนาทัยมานานแล้วในช่วงประมวลคริสตศตวรรษที่ 6 ท่อนทางอยู่ให้คำนวนอยู่เชิงเป็นชนอีกเผ่าหนึ่ง เป็นคริสตศตวรรษที่ 7 ชนเผ่าลัวะได้ครอบครองดินแดนและหอบหันนี้ขึ้นไปอยู่บนภูเขา อย่างไรก็ตามชนเผ่าลัวะมีกำลังกล้าแข็งพอที่จะต่อต้านมอญได้ในคริสตศตวรรษที่ 13 ขณะที่ชนเผ่าไทยเข้าครอบครองดินแดนนาทัย ชนเผ่าลัวะมีจำนวนมากตามบริเวณลุ่มแม่น้ำปิงในคริสตศตวรรษที่ 16 และชนเผ่าลัวะมีจำนวนมากที่ทำให้กองพันม้าที่มารุกรานในระยะนั้นคิดว่าดินแดนตนนี้เป็นที่อยู่ของลัวะยังไงว่าชาวไทย (ชาญชัย ; 1 : 3)

ลัวะมีภาษาของตนเองเชิงจัดอยู่ในกลุ่ม (Pa Laung - พระ) และ (Riang) ใช้ในกระดูกลุมอยุ - เขมร ภาษาลัวะส่วนมากมีความคล้ายกับภาษาอูดและภาษาเขมร ลัวะไม่มีภาษาเขียน จึงไม่มีอักษรใช้บันทึกภาษาของตนเองมีแค่ภาษาพูดเท่านั้น (ฉัน ; 2512 : 11 - 12) ภาษาลัวะมีความแทรกต่างกันไปตามสภาพพื้นที่ความห่างไกลของหมู่บ้าน (kunstadter ; 1967 : 639 - 674)

ชาวลัวะในประเทศไทย จากการสำรวจในปี 2525 มีชาวลัวะรวมทั้งสิ้นประมาณ 11,536 โดยกระจายอยู่ทั่วไปทุกจังหวัดต่าง ๆ ทางภาคเหนือ ที่อาสาอยู่มากที่สุดคือ จังหวัดเชียงใหม่ เช่น อำเภอแม่ริม, อำเภอหางดง, อำเภอจอมทอง และ อำเภอเชียงใหม่ เป็นที่

ความสำคัญของป่า

ปัจจุบันชาวลัวะที่อยู่บริเวณรับไม้การอูดปะปนกับชาวไทย จึงมีการยểmกลมกัน

กันทั้งโดยการแห่งงาน และระบบวัฒนธรรมทาง ๆ อย่างโดยเป็นอย่างไป เป็นเวลาช้านานมาแล้ว จึงได้กล่าวถึงเป็นคนห้องนี้ไปเพื่อบจะหังเมด แท็กซ์พอมสิ่งที่หลงเหลือให้ราบลึกและเนินภูเขา ของกุณฑลลัว ซึ่งชาวพื้นเมืองก็ได้รับเอาไว้ เช่นกัน ตามหลักฐานเกี่ยวกับภารผนสมพานระหว่าง วันธรรมดานาไทยกับวันธรรมของลัวหลายประการ เช่น ประเพณีการเกิด ที่มี "แม่ชั้ม" หรือหมอกำด้วย ประเพณีการอยู่ในที่เรียกว่า "อยู่เดือน" ของศรีหลังการคลอด ความเชื่อ ที่เรื่องฝีประเททค้าง ๆ เช่น ฝีมรณะบุรุษ ฝีม้า ฝีเกี๊อง ความเชื่อเกี่ยวกับเตาหลังเป็นหือเรอา ขันหือด ความเชื่อเรื่องการปฐกบาลทองลงเรามงหลดหรือเสาเอกสารอน การปฐกบาลหลังคลาจ้า บ้านนี้ยังทำไม่ใช้เรียกว่า "กะแผล" ความเชื่อเรื่องจุดไฟยามหนาไฟ การทำถุงสามหางนำ หน้ายวนไฟ การทำหอยขาวใส่ถุงสะพายไปกับขันวนไฟ เป็นตน (ชาญชัย ; ๒๕๒๙ : ๑๐ - ๑๑) คั้นนั้นจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่สุดวิจัยเห็นว่า ควรทำการศึกษาถึงประวัติความเป็นมา ลักษณะการอยู่พ ให้ก่อนข่ายของพวกลัวในฐานะที่เป็นบริพัฒนาของคนล้านนาหรือชาวบ้านถึงกุณฑลลัวที่บังลง เหลืออยู่ตามอ่าเภอทาง ๆ ของจังหวัดเชียงใหม่ โดยในความหมายที่เข้าใจกันในที่นี้ว่า ชาวลัว หมายถึง บุรุษมีสัญชาติไทยและสืบเชื้อสายมาจากชาวลัว ที่มีประวัติความเป็นมาในการอยู่พมา จากบ้านโดย เช่น มาจากบ้านกอกน้อย บ้านมีกอกลอง อ่าเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ แล้วมาทั้ง ภูกรากอยู่ตามอ่าเภอทาง ๆ ของเชียงใหม่ เป็นเวลาหลายร้อยปีมาแล้ว ซึ่งกุณฑลเหล่านี้เมื่อ อยู่เป็นระยะเวลานานก็คิมีการประบันกับชาวพื้นเมือง ทั้งในลักษณะการปรับตัวให้เข้ากับวัฒนธรรม ประเพณีไทยคลอดคงมีการยอมรับไปบัญชาติในชีวิตรประจำวัน เนื่องจากมีการติดต่อกันสัมภាយนอก ภูมิ การติดต่อกับชาวไทยพื้นเมือง ทั้งลักษณะการติดต่อกันหนูบ้านใกล้เคียงเพื่อการซื้อขายแลกเปลี่ยน เพื่อจะอย่างยิ่ง เมื่อมีการแห่งงานกับชาวไทยพื้นเมือง การเข้ารับการศึกษาจากโรงเรียนของรัฐ การรวมกุณฑลทางสังคม การรวมกุณฑลทางการเมืองในลักษณะของกูฎหมายที่ใช้ในการควบคุมสังคม ลิ่งเหล่านี้เป็นลักษณะการติดต่อกับสังคมภายนอกที่ทำให้มีการผนคอมกันทางวัฒนธรรมระหว่างลัว กับคนไทยพื้นเมืองชั้น

ค่ายเหตุนี้การศึกษาวิจัยในรูปของการสำรวจกุณฑลลัวใน ๕ อ่าเภอ ที่อ่าเภอ เมือง อ่าเภอหางคง อ่าเภอสันป่าตอง อ่าเภอจอมทอง และอ่าเภอยอด จึงเป็นข้อมูลในทาง ประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะประวัติศาสตร์ท้องน้ำที่สำคัญเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับกุณฑลลัว ที่มีชื่อของล้านนาไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการสำรวจเบื้องหน้าเกี่ยวกับผู้คนด้วยใน 5 อาชญากรรมที่ดูแล้วนี้

- เพื่อสำรวจชุมชนและหมู่บ้านของพวกรส่วนในเชียงใหม่
  - เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาและพัฒนาการของชุมชนลัวะที่ยังคงเอกลักษณ์ของตน ตลอดจนที่ได้สมกลมกลืนกับวัฒนธรรมของคนพื้นเมือง
  - เพื่อรับรวมรายชื่อของหมู่บ้านทางฯ ของพวกรส่วนที่ปรากฏในเมืองเชียงใหม่ ซึ่งยังไม่ได้รับการศึกษาและศึกษาความกว้าง
  - เพื่อเข้าใจถึงชุมชนลัวะในการดำเนินธุรกิจชุมชน

ประวัติศาสตร์ที่ภาคตะวันออกในรัฐ

- เพื่อที่จะทราบถึงคุณลักษณะที่ปรากฏตามกฎหมายทาง ๆ ในเรื่องนี้
  - จากการสำรวจจะแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการและความเปลี่ยนแปลงของคุณลักษณะ
  - เพื่อที่จะเข้าใจถึงกิจกรรมเชิงวิเคราะห์รวมปะเพัสของคุณลักษณะ
  - เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับทัศน์และการอพยพเหลืออนุญาตของลักษณะ
  - เพื่อเป็นข้อมูลที่ฐานทางด้านสังคม วัฒนธรรม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนพัฒนาชนกลุ่มน้อย ตลอดจนการศึกษาอย่างลึกซึ้งครอบไปในอนาคต

ຂອມເຂົາກກາວວິຈິບ

ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ เอกสารอ้างอิง เช่น

1. บุญชัย ศรีสวัสดิ์, ชาวเช้าในไทย. กรุงเทพฯ: อุมาการพิมพ์, 2506
2. รายงาน ไซติสุรัตน์, ประเพณีไทยภาคเหนือ. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ:
ไอเดียนล็อค, 2512.
3. อัน เพนน์, ประวัติความเป็นมาของล้านนาไทย. เชียงใหม่: ทิพย์เนตร
การพิมพ์, 2526.
4. ไนป์รากูชื่อยูแทง, ჩិត្តលក់នៃរាជកីនប្រទេសទី, กรุงเทพฯ:
ក្រសួងបែកប្រជុំ, 2517.
5. ถวิล ธรรมราษ, ชนชาวมัง, เชียงใหม่: ทิพย์เนตรการพิมพ์, 2524.
6. Donald Swarees, บทความ “ភ្នាហទេសនាបេងខែងនៃក្រសាងវិតុធមេហើ.”
Swarthmore College U.S.A
7. Kraisre Nimmanhaeminda, “the Lawa Guardian
spirits of Chiang Mai”. The Journal of the Siam Society, 1967

ระเบียบวิจัย

1. ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการวิจัยนี้
2. สำรวจผู้คนต่อต้าน ๆ ในห้องเรียนตามหมู่บ้านทาง ๆ
3. ศึกษาจากแผนที่การอพยพและอนามัยของกลุ่มนลัวะ
4. ขออนุญาตให้รับจากโครงการวิจัยจะนำเสนอด้วยรูปของการพัฒนาวิเคราะห์